

6/7.8.2005 Haarlem (Holanda)

18è

aplec

INTERNACIONAL DE LA SARDANA
I MOSTRA DE GRUPS FOLKLÒRICS

Què és Catalunya? Wat is Catalonië?

Catalunya és un país de sis milions d'habitants situat a l'Europa mediterrània, que durant més de mil anys s'ha anat configurant amb una llengua pròpia, una cultura i una evolució social i política ben diferenciades que han donat aportacions remarcables a la cultura universal.

Catalunya ha gaudit durant set-cents anys de sobirania i, malgrat haver-la perdut, sempre ha mostrat la voluntat de recuperar-la. Una mostra d'aquest esperit nacional i de la forma de ser diferenciada, ha estat i és la conservació de la llengua, les tradicions i la cultura pròpies, a partir de la gran vitalitat dels catalans que, agrupats en associacions, han mantingut i mantenen aquests signes d'identitat. Un dels senyals més representatius de cada poble és la seva conservació d'un folklore viu. En el cas de Catalunya, no solament és vigent sinó que en els darrers anys ha experimentat un gran creixement i una forta consolidació, com una forma lúdica d'expressar la identitat catalana.

Catalonië is een land van 6 miljoen inwoners gelegen in het Middellandse Zeegebied. Gedurende duizend jaar is zij sociaal en politiek betrokken bij een zeer gedifferentieerd bestaan met haar eigen taal en cultuur en het heeft een bewonderingwaardige bijdrage aan de wereldcultuur.

Catalonië heeft 700 jaar het zelfbestuur in handen gehad en, ondanks dat zij dit niet hebben kunnen behouden, heeft zij nog altijd de wil om het te herwinnen. Een bewijs van dit nationale gevoel en haar onderscheidende identiteit is de instandhouding van haar eigen taal en culturele tradities.

Catalonië heeft een zeer rijk en levendig folkloristisch erfgoed. Onlangs heeft zij een krachtige wedergeboorte en consolidatie doorgemaakt, om de Catalaanse identiteit op een plezierige manier te kunnen blijven uiten.

El ball de bastons té uns orígens reculats però incerts. Prové per una banda de danses que s'efectuaven amb bastons llargs, com els que usen els pastors i per altra banda d'antigues danses guerreses molt similars a les d'altres països, en les quals utilitzaven espases. El ball de bastons és una de les danses més generalitzades per tot el territori català, amb més d'un centenar de grups, cada un d'ells amb la seva indumentària característica, els quals només es dediquen de forma especialitzada a aquest tipus de dansa. La coordinació necessària i sobretot el ritme, que tot sovint s'incrementa progressivament, fan del ball de bastons una dansa espectacular i emocionant, de la qual es pot dir que és la lluita convertida en dansa.

De «stokkendans» heeft een zeer oude en onduidelijke herkomst. De lange stokken, die door de dansers gebruikt worden, voeren aan de ene kant terug naar de schaapherders; aan de andere kant naar de oude krijgers, vergelijkbaar met andere landen.
Het is nu een van de meest uitgevoerde dansen in Catalonië, met meer dan honderd gespecialiseerde groepen, elk met zijn eigen gebruiken.
De vereiste coördinatie en het ritme, dat geleidelijk verhoogd wordt, maken de «stokkendans» tot een spectaculair en opwindend schouwspel. Je zou kunnen zeggen dat het gevecht is omgezet in een dans.

Els castellers provenen d'antigues danses que acabaven en petites construccions humanes, ja datades a l'Edat Mitjana. La forma actual dels castellers apareix ara deu fer uns dos-cents anys a Valls, havent-se mantingut gairebé sense variació fins avui.

L'alçada, la bellesa i la fragilitat de les construccions, fetes solament amb cossos humans, converteixen aquest element de la nostra cultura tradicional en únic. Es diu que per fer castells fa falta força, valor, equilibri i seny, elements que volen simbolitzar la nostra manera de ser.

Als darrers anys, els castells han arribat al punt més alt de la seva història amb un nombre de colles creixent i amb construccions de nou pisos d'alçada.

De Castellers zijn afkomstig van een middeleeuwse dans die eindigt in een opbouw van menselijke lichamen. De huidige vorm van de Castellers dook 200 jaar geleden weer op in Valls en is sindsdien niet onderhevig geweest aan enige verandering.

De hoogte, breebaarheid en schoonheid van deze opbouw, gemaakt van slechts menselijke lichamen, maakt dit culturele manifest uniek. Er wordt gezegd dat om piramides te maken kracht, moed, balans en inschattingss vermogen noodzakelijk zijn. Dit vertegenwoordigt het karakteristiek van de Catalaanse identiteit.

Onlangs heeft de piramide haar hoogste punt bereikt in de geschiedenis, namelijk negen niveaus. Momenteel is er een toenemend aantal Castellers-groepen.

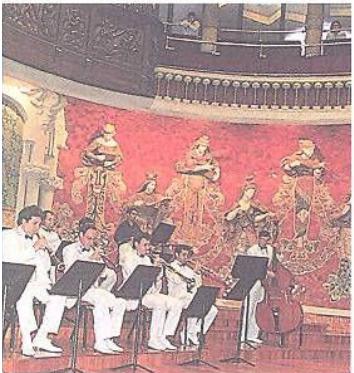
Els cavallets tenen un origen documental en el Corpus medieval.

A l'inici del segle xv apareixen representant la lluita entre els moros i els cristians, els enemics per excel·lència d'aquells temps. Més tard es van anar perdent els dos components, que van quedar limitats a la cavalleria cristiana, tot i que en dues poblacions encara previsquí la fórmula antiga de la lluita de la creu contra la mitja lluna. Els cavallets, com una paròdia de la cavalleria militar, són uns elements que deuen la bellesa plàstica de les seves coreografies a l'efecte que produeixen les evolucions del conjunt.

De Cavallets kunnen ook worden teruggeleid tot de Middeleeuwen.

Vanaf het begin van de 15e eeuw begonnen zij de gevechten tussen de Moren en de Christenen, die in die tijd in voortdurende rivaliteit met elkaar verkeerden, in een toneelstuk op te voeren.

De Cavallets, als een parodie op oorlogsvoering, danken hun esthetische effect aan de visuele schoonheid van de groepsbewegingen.

La cobla és el nom de la formació orquestral tradicional catalana. A mitjan segle xix, Pep Ventura, buscant noves formes musicals que adquirissin popularitat, va crear la cobla actual afegint-hi instruments creats pel luthier rossellonès Andreu Toron.

Actualment la cobla està formada per onze músics: un flabiol i un tamborí –tocats pel mateix músic–, dos tibles, dues tenores (instrument de vent de la família de l'oboè i els que donen el so característic de la cobla), dues trompetes, un trombó de pistons, dos fiscorns (instrument greu molt semblant al bombardí) i un contrabaix. La cobla, que va néixer amb la sardana, no solament interpreta aquesta dansa, ja que la seva riquesa musical li permet interpretar tota mena de composicions, fins i tot les clàssiques, amb un timbre musical autòcton.

De Cobla is de naam van het traditionele orkest van Catalonië.

Tegen het midden van de 19e eeuw slaagde Pep Ventura erin om traditionele muziekcomposities populair te maken door de cobla te creëren. Dit bereikte hij door nieuwe instrumenten, ontworpen door Andreu Toron van de Roussillon, toe te voegen.

Tegenwoordig bestaat de Cobla uit elf muziekinstrumenten, een blokfluit en een trommel gespeeld door dezelfde muzikant, twee tipes en tenoras (een instrument verwant aan de hobo, die het karakteristieke geluid van de cobla produceert), twee trompetten, een bas, twee fiscornos en een dubbele bas.

Les colles sardanistes de competició neixen a l'inici del segle xx en el moment d'expansió de la sardana, ja que en aquell moment era una dansa popular de moda amb la dificultat d'haver de comptar i repartir cada nova peça musical, per tal de ballar-la bé.

Aquest fenomen, que podia haver succeït amb qualsevol dansa, pren volada en tractar-se d'una dansa que es va anar imposant fins a ser considerada la dansa nacional de Catalunya.

Actualment i d'ençà de ja fa temps es fa un campionat on les colles, formades per sis parelles, competeixen entre elles per veure quina balla millor i amb més harmonia de conjunt. Les colles i els concursos agrupen la major part de jovent sardanista afegint la competició a la dansa com a atractiu complementari.

De concurrerende Colles Sardanistes begonnen in de 20e eeuw, toen de Sardana erg populair werd. De Sardana eist bewustzijn van het ritme om correct gedanst te worden. Geleidelijk aan is deze dans uitgegroeid tot de nationale dans van Catalonië.

De Sardana-wedstrijden zijn zeer goed georganiseerd. De Colles bestaan uit zes koppels, die tegen elkaar strijden om uit te maken welke dansgroep het meest in harmonie met elkaar danst. Deze groepen trekken veel jonge Sardanisten aan door de toevoeging van competitie aan de dans.

Els diables tenen els seus orígens en les antigues escenificacions religioses de la lluita entre el bé i el mal que es representaven a les processons de Corpus. La primera data documental en què apareixen els diables és a mitjan segle XVI amb motiu de les festes per unes noces reials.

En algunes poblacions, els diables, a més d'evolucionar amb el foc, reciten uns versots satiritzant les autoritats i els fets d'actualitat criticats per l'opinió pública.

Amb la recuperació de la democràcia i per tant del carrer com a espai lúdic, els diables s'han expandit per tota la geografia catalana, i han esdevingut habituals a totes les festes i celebracions.

De nit, el foc com a joc i com a element de festa conté un atractiu fantàstic que el converteix en un espectacle participatiu i irreal.

De duivels kennen hun herkomst in oude religieuze voorstellingen van de strijd tussen goed en slecht. Deze voorstellingen maakten deel uit van de Corpus Christi-optocht. De eerst vastgelegde gelegenheid van de duivels is een groot huwelijksfeest in de 16e eeuw. In sommige dorpen zeggen de Diablos satirische verzen op waarmee zij de autoriteiten en actuele politieke kwesties bekritisieren en ook dansen zij daar met vuur als partner. De terugkomst van de democratie heeft geleid tot de herkomst van de straat als ruimte voor de optredens. De duivels zijn een vast onderdeel in alle festivals die rondom Catalonië worden gehouden.

Vuur is een essentieel element, dat's avonds een fantastisch onderdeel vormt waardoor de Diablos in iets onwerkelijks veranderen en het festival helemaal afmaken.

Els dracs són comuns a totes les mitologies i a tots els lleendaris; són animals fantàstics que compendien totes les pors ancestrals. Amb boques ferotges, escates de serp, urpes i ales de ratpenat, volen representar els temors emmagatzemats dins l'inconscient col·lectiu.

Com tants d'altres elements mitològics, el drac s'incorpora a les processons de Corpus medievals com a element pedagògic de prevenció contra el mal. Amb el temps, l'atractiu festiu s'imposa al simbolisme religiós i en molts casos es converteix en un element identificatiu de la festa, comú a moltes poblacions.

El seu protagonisme, per davant d'altres animals fantàstics de la mitologia popular, pot anar lligat també al drac que en la llegenda mor a mans de Sant Jordi, patró de Catalunya.

Draken zijn aanwezig in alle mythologieën en legendes. Het zijn buitengewone dieren waarvoor wij een grote angst hebben die afstamt van onze voorouders. Vaak hebben zij angstaanjagende bekken, reptielachtige schubben en vleugels. De draken raken onze collectieve angst in het onderbewustzijn.

De draak, evenals andere mythologische figuren, vormt een deel van de middeleeuwse optochten van Corpus Christi, om kwaad af te schrikken. Geleidelijk aan domineerde de feestelijke aantrekkingskracht boven de religieuze betekenis, waardoor het bijna een apart symbool vormt voor de fiesta.

Zijn saillante verschijning, boven andere elementen van de populaire mythologie, kan worden verklaard door de legende van de draak die gedood werd door Sint Joris (St. Jordi), beschermheer van Catalonië.

Els esbarts són agrupacions amateurs que treballen a nivell d'espectacle la dansa tradicional catalana. Aquests grups es van començar a crear a principis del segle xx amb la intenció d'estudiar, restituir i oferir a tothom la gran varietat de danses que formaven part del patrimoni festiu de cada població.

Durant aquests anys, d'una forma metòdica i continuada han treballat i conservat la dansa tradicional catalana.

Les danses que ofereixen en molts casos encara són活潑的 i es ballen a cada població d'origen dins el context de la festa. D'altres, són danses que ja s'han perdut en l'ús quotidià i que els esbarts mantenen vigents en els seus espectacles. Els esbarts a partir de la bellesa de les seves actuacions són una mostra viva del nostre patrimoni cultural.

De Esbarts zijn amateurgroepen van de traditionele Catalaanse dans. Zij hebben gestalte gekregen in het begin van de 20e eeuw om de studie naar en de instandhouding van de traditionele Catalaanse dans veilig te stellen en om het grote aantal dansen, dat elke stad als zijn eigen rijke erfenis aan festiviteiten heeft, te laten zien. Sindsdien hebben zij systematisch gewerkt aan en gewaakt over de Catalaanse danserfoed.

In veel gevallen worden de optochten gevormd door dansen die nog steeds worden uitgevoerd in hun plaats van oorsprong. Andere dansen die niet meer in gebruik waren, hebben de Esbarts in ere herschteld om op te voeren tijdens hun optredens. Esbarts zijn een integraal en prachtig onderdeel van de Catalaanse culturele erfenis.

Els falcons són d'aparició moderna a Catalunya. Aquesta pràctica gimnàstica i popular a l'hora, és originària dels grups folklòrics txecoslovacs anomenats Sokols. Els primers grups de falcons es creen als anys trenta i són introduïts per la Federació de Joves Cristians, que tenien relacions amb Txecoslovàquia. Després de la Guerra Civil, cap als anys 50, l'activitat és reempresa pels joves d'Acció Catòlica. L'activitat pren un caire popular i s'estén mantenint-se viva en les comarques del Gran Penedès. Per una banda, la forma de fer falcons s'assembla a les construccions castelleres i, per l'altra, té un component bàsicament gimnàstic.

De Falcons zijn relatief gezien nieuw in Catalonië. Een mix van gymnastiek en populaire activiteiten, is afkomstig van Tsjechische groepen, de zogenaamde Sokols. De eerste Falcon-groep is gevormd in 1930, geïntroduceerd door de Jonge Christelijke Federatie die contacten had met Tsjechoslowakije.

Na de burgeroorlog, zo tegen de jaren vijftig, kwamen de Falcons weer terug onder invloed van de Jeugdvereniging voor Katholieke Actie. Zij werden steeds populairder, vooral in de regio Gran Penedès. De dans die de Falcons uitoefenen doet denken aan de opzet van een kasteel en heeft een sterke gymnastiek-component.

La presència de gegants a les festes catalanes està documentada des del segle XIV i s'ha mantingut viva fins avui. Inicialment, igual que a la resta d'Europa, els gegants eren representacions bíbliques que formaven part de les processons de Corpus. A poc a poc van anar canviant el seu caràcter religiós pel lúdic, incorporant-se com a element indispensable en els actes festius de cada població.

En aquests moments, els gegants no solament són unes figures de cartró que desfilen pels cercaviles, ja que també executen balls i coreografies cada vegada més complexes. Acostumen a representar personatges històrics o lleendaris de la població a la qual pertanyen, i esdevenen un senyal d'identitat local. Veure els gegants al carrer sempre és un sinònim de festa.

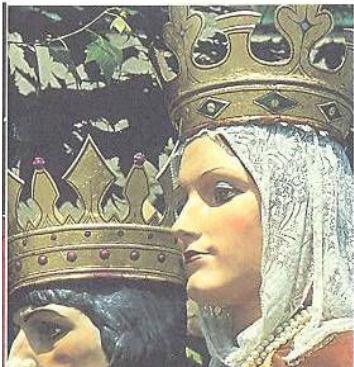
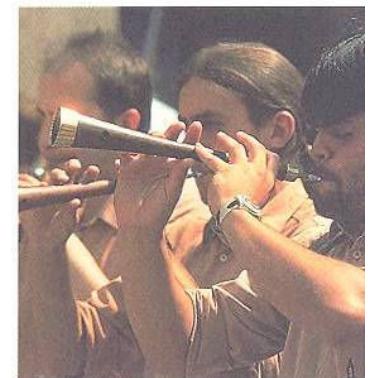
De aanwezigheid van de Gegants in de Catalaanse fiestas kan worden herleid van de 14e eeuw tot aan vandaag de dag. Evenals in de rest van Europa maakten de Gegants in het begin deel uit van de Corpus Cristi-optochten, waarin zij bijbelse figuren opriepen. Naarmate de tijd verstreek verloren de Gegants hun religieuze betekenis en werden een essentieel onderdeel van heidense vieringen. Tegenwoordig zijn de Gegants kartonnen figuren die verschijnen in optochten op straat en die zich bewegen in steeds complexer wordende choreografieën. Zij beelden historische en legendarische lokale personen uit waardoor zij krachtige symbolen van de lokale identiteit worden. Wanneer je de Gegants op straat ziet, weet je dat de fiestas zijn begonnen!

La gralla és un instrument tradicional de vent, de so estrident i amb un timbre primitiu, que des de fa una vintena d'anys ha experimentat una recuperació i un creixement molt notables. Les formacions de grallers estan compostes normalment per dues o tres gralles accompagnades per la percussió d'un tabal.

Com tants altres instruments tradicionals de canya, va estar a punt de desaparèixer, conservant-se el seu ús, gairebé només per acompañar la construcció de castells. Amb la recuperació i expansió de la cultura popular, la gralla va depassar l'àmbit casteller i es va convertir en l'acompanyament musical més habitual de bastoners, gegants i molts altres grups de cultura popular.

De Gralla is een traditioneel windinstrument dat een enigszins primitief aandoend schel geluid produceert. Dit instrument is gedurende de laatste 20 jaar steeds populairder geworden. De Graller-groepen bestaan uit 2 of 3 muzikanten met een trommel.

Zoals veel andere rietinstrumenten was de Gralla bijna verdwenen. De hoogtijdagen van het instrument waren toen kastelen werden gebouwd, maar met het opkomen van de populaire cultuur van de Sardana kwam de Gralla los van zijn kasteelachtergrond en het werd het gebruikelijke instrument waarop de Bastoners, Gegants en andere groepen van deze populaire cultuur spelen.

A Catalunya, la música amb arrels ètniques o interpretada amb instruments autòctons, no és un fet aïllat ocasional. Avui és un moviment popular en creixement constant. La recuperació, i fins i tot reproposta, de velles melodies és un treball que duen a terme un bon nombre de grups que fan arribar de manera continuada la seva música al carrer, tant acompañant grups folklòrics, com en sessions de ball o de concert. Amb el treball d'aquest moviment musical s'han recuperat antics instruments –en desús fins fa poc i músiques antigues, aconseguint fins i tot que, quan aquests instruments es barregen amb els moderns, la música tingui un timbre marcadament català. Aquests grups han convertit la música tradicional d'un element d'estudi en una realitat viva.

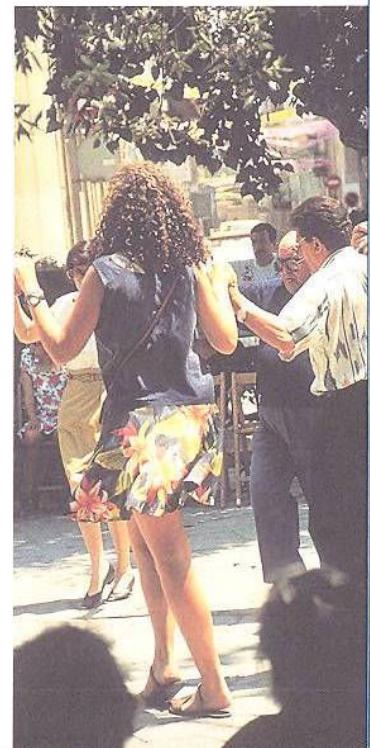
In Catalonië is oorspronkelijke muziek gespeeld met lokale instrumenten geen geïsoleerde of toevallige gebeurtenis. De muziek maakt deel uit van een altijd groter wordende populaire beweging. De instandhouding en zelfs nieuwe verschijningsvormen van oude melodieën worden verzorgd door veel muziekgroepen die hun optredens op straat doen als deel van een volksfeest, een dansfeest of concert.

Op deze wijze is een groot aantal oude instrumenten bewaard gebleven alsmede een aantal oude composities waarvan vele tot voor kort vergeten waren. Het samengaan van oude en nieuwe instrumenten resulteert in een klank met een duidelijk Catalaans karakter. De verschillende muziekgroepen zijn in staat geweest om de traditionele muziek, na jarenlang een studieobject te zijn geweest, tot leven te wekken.

La sardana és un ball rodó que ha esdevingut dansa nacional de Catalunya. Evolucionant des d'una antiga dansa anomenada sardana curta, a mitjan segle xix, el músic Pep Ventura i el ballador Miquel Pardas van modificar-la establint les normes per les quals encara avui es regeix.

Amb la reforma de la sardana també apareix la creació de la cobla actual. Des de les comarques gironines la sardana es va anar estenent per tota la geografia catalana. Promoguda per un gran nombre d'associacions, actualment la sardana es balla durant tot l'any en les places i els carrers de Catalunya i a les comarques catalanes del sud de França. La sardana, a més d'una dansa popular, viva i col·lectiva, és oberta a tothom qui es vulgui afegir a la rotllana.

De Sardana is een dans die wordt uitgevoerd in een cirkel en is de nationale dans van Catalunya geworden. De dans is geëvolueerd vanuit de oude dans de Sardana Corta. In het midden van de 19e eeuw introduceerden de musicus Pep Ventura en de danser Miquel Pardas enige regels die nog altijd van toepassing zijn. Op hetzelfde moment dat de Sardana werd veranderd, werd ook de tegenwoordige Cobla gecreëerd. Vanuit de regio Girona verspreidde de Sardana zich over geheel Catalonië. Vandaag de dag wordt de Sardana door veel groepen en verenigingen op straat en op pleinen gedanst in heel Catalonië en in het zuiden van Frankrijk. De Sardana nodigt iedereen uit om in de cirkel te komen en te dansen!

Dissabte 6 d'agost de 2005

- 12 h Inici de la cercavila des de Parklaan a Grote Markt.
13 h Mostra de grups folklòrics i actuació castellera
a Grote Markt.
16 h Concert de cobles a l'església de St. Bavo.
18 h Audició de sardanes a Grote Markt.
20 h Actuació de l'esbart a Grote Markt.
21.30 h Ball popular amb música tradicional a Grote Markt.
23 h Correfoc amb diables i drac a Kenaupark.

Diumenge 7 d'agost de 2005

- 11 h Mostra de grups folklòrics a Grote Markt.
12.30 h Audició de sardanes i actuació castellera
a Grote Markt.

Zaterdag 6 augustus 2005

- 12 uur Optocht alle artiesten van Parklaan naar Grote Markt.
13 uur Fantastische Catalaanse folklore-voorstelling
in Grote Markt.
16 uur Cobla Concert in de Grote of St. Bavokerk.
18 uur Sardanes-voorstelling in Grote Markt.
20 uur Esbarts-optreden at Grote Markt.
21.30 uur Dans-en toneelvoorstelling at Grote Markt.
23 uur Correfoc, vuurwerkspetkakel, in het Kenaupark.

Zondag 7 augustus 2005

- 11 uur Fantastische Catalaanse folklore-voorstelling
in Grote Markt.
12.30 uur Sardana-voorstelling en menselijke torens,
de Castellers, at Grote Markt.

Dissabte 6 d'agost de 2005 Zaterdag 6 augustus 2005
18 h, Grote Markt 18 uur Grote Markt.

PROGRAMA PROGRAMMA

Nit estelada (JOSEP SADERRA - COBLA LA BISBAL JOVE)
Escuseu, som d'Arles (RENÉ PICAMAL - COBLA LA BISBAL JOVE)
Els dos promesos (PERE MERCADER - COBLA LA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Les campanes de Breda (JOAN LLUÍS MORALEDÀ - COBLA LA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Volguda Calella (JOSEP MARIA TARRIDAS - COBLA LA BISBAL JOVE)
Tota una història (CARLES SANTIAGO - COBLA LA BISBAL JOVE)
Gavina (JAUME ROCA DELPECH - COBLA LA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Tossa bonica (FRANCESC MAS ROS - COBLA LA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
L'Antoni i la Montserrat (RICARD VILADESAU - COBLA LA BISBAL JOVE,
COBLA LA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)

Diumenge 7 d'agost de 2005 Zondag 7 augustus 2005
12.30 h, Grote Markt 12.30 uur Grote Markt

PROGRAMA PROGRAMMA

Marie France (MANUEL S. PUIGFERRER - COBLA LA BISBAL JOVE)
Bells vells temps (MARC TIMÓN - COBLA LA BISBAL JOVE)
Preat company (CONRAD SALÓ - BELLPUIG COBLA)
Colla Roca (JORDI LEÓN - BELLPUIG COBLA)
A saltar (PAU MARONS - COBLA LA BISBAL JOVE)
Tot dibuixant carícies (ENRIC ORTÍ - COBLA LA BISBAL JOVE)
Bellpuig de festa (ANTONI SALADRIGUES - BELLPUIG COBLA)
El rei de casa (JORDI PAULÍ - BELLPUIG COBLA)
Baixant de la font del gat (ENRIC MORERA - COBLA LA BISBAL JOVE, BELLPUIG COBLA)

Dissabte 6 d'agost de 2005 Zaterdag 6 augustus 2005
16 h, Església de St. Bavo 16 uur Grote of St. Bavokerk

PROGRAMA PROGRAMMA
DIRECTOR / DIRIGENT JESÚS VENTURA

1A PART 1STE DEEL
Per tu ploro (PCP VENTURA - COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Peralada (JOSEP SERRA - COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
La noia alegre que no sap plorar (JOAQUIM SERRA - COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Maria Teresa (JOSEP MARIA BERNAT - BELLPUIG COBLA)
Sant Martí del Canigó (PAU CASALS - BELLPUIG COBLA)
Alimara (ANTONI ROS-MARBÀ - BELLPUIG COBLA)

2A PART 2DE DEEL
Mariagneta (glosa) (ARRANJAMENT / ARRANGEMENT HANS VAN DER HEIDE -
COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
La filadora (glosa) (ARRANJAMENT / ARRANGEMENT HANS VAN DER HEIDE -
COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Camins (esboç simfònic) (JESÚS VENTURA - BELLPUIG COBLA)
Ofrena a Violettes del BOSC (FÉLIX MARTÍNEZ COMÍN - BELLPUIG COBLA,
COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Alt Empordà (RICARD VILADESAU - BELLPUIG COBLA, COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)
Xaloc (JORDI MOLINA - BELLPUIG COBLA, COBLA PRINCIPAL D'AMSTERDAM)

Dissabte 6 d'agost de 2005 Zaterdag 6 augustus 2005

20 h, Grote Markt 20 uur Grote Markt

PROGRAMA PROGRAMMA

ESBART MANRESÀ DIRECTOR / DIRIGENT JOAN M. MIQUEL
BELLPUIG COBLA DIRECTOR / DIRIGENT JESÚS VENTURA

1A PART 1STE DEEL

- Gala de Campdevànol (INSTRUMENTACIÓ / INSTRUMENTATIE JOAQUIM SERRA)
- Majorales (INSTRUMENTACIÓ / INSTRUMENTATIE LLUÍS MORENO PALLÍ)
- Hereu Riera i morisca (INSTRUMENTACIÓ / INSTRUMENTATIE JOAQUIM SERRA
I MANUEL OLTRA)
- Bolangera de Moja (INSTRUMENTACIÓ / INSTRUMENTATIE JORDI NÜÑEZ)
- Espunyalet del Berguedà (INSTRUMENTACIÓ / INSTRUMENTATIE LLUÍS MORENO PALLÍ)
- Gloses del cançoner (la pastoreta, els tres tambors)
(ARRANGAMENT / ARRANGEMENT TOMÀS GIL MEMBRADO)

2A PART 2DE DEEL

- Ball de gitanes de Rubí (RECOLL MUSICAL / MUZIEKVERZAMELING JORDI NÜÑEZ)

Bastoners

Ball de Bastons de L'Arboç (L'Arboç, Baix Penedès)
 Bastoners de Pallejà (Pallejà, Baix Llobregat)

Bestiari

Colla del Drac festiu Cavall de Mar (L'Hospitalet de l'Infant, Baix Camp)
 Mamut de la Colla de Diables Àngels Diabòlics (Sant Vicenç dels Horts, Baix Llobregat)

Capgrossos

Capgrossos de Capellades (Capellades, Anoia)

Castellers

Castellers de Lleida (Lleida, Segrià)

Cavallets

Grup de Cavallets de la Ciutat de Manresa (Manresa, Bages)

Cobles

Bellpuig Cobla (Bellpuig, Urgell)
 Cobla Bisbal Jove (La Bisbal de l'Empordà, Baix Empordà)
 Cobla La Principal d'Amsterdam

Colles sardanistes

Colla Sardanista Sa Palomera (Blanes, La Selva)
 Colla Sardanista Espígol (Sabadell, Vallès Occidental)

Diables

Colla de Diables Keresus (Santa Coloma de Queralt, Conca de Barberà)

Esbart

Esbart Manresà (Manresa, Bages)

Falcons

Falcons de Piera (Piera, Anoia)

Gegants

Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya portats pels Geganters de Capellades (Capellades, Anoia)
 Colla de Geganters i Grallers de l'Hospitalet de l'Infant (L'Hospitalet de l'Infant, Baix Camp)
 Colla de Geganters del Barri de Sant Josep de l'Hospitalet (L'Hospitalet del Llobregat, Barcelonès)
 Colla del Gegant Carrasplet (Reus, Baix Camp)
 Els Gegants de Ribes (Ribes de Freser, Ripollès)
 Colla de Geganters i Grallers de Sant Joan de les Abadesses (Sant Joan de les Abadesses, Ripollès)

Música Tradicional

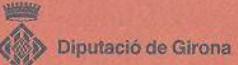
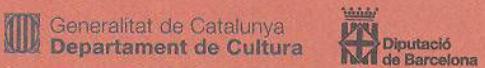
El Santi no ve (Òdena, Anoia)

Grups d'Holanda

Organitza

Amb el suport

Col·laboradors

